

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی دیدگاه های هیوم، لوئیس، و مکی در باب علیت

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های هستی شناختی، دوره 8، شماره 16 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مریم حیدری - دانشجوی دکتری فلسفه تطبیقی دانشگاه علامه طباطبائی

حمیدرضا آیت اللهی - دکتری تخصصی، دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

علیت یکی از مسائل مهم فلسفی است که تحلیل های هیوم آن را با چالش ها و معضلات زیادی روبرو ساخته و تئورسین های بسیاری را به نظریه پردازی در این خصوص واداشته است. از جمله این نظریه پردازان می توان به تلاش های دو فیلسوف تحلیلی، یعنی لوئیس و جی. ال. مکی در این خصوص اشاره کرد که هر دوی آن ها اساس و بنیاد نظریه خود را بر پایه نقد و اصلاح نظریه هیوم بنا نموده اند. نویسنده در این مقاله با یک بررسی تطبیقی، به تبیین منطقی رویکردهای مزبور می پردازد و ابهام در مدلول علت را به عنوان یکی از مهم ترین عوامل نارسایی و نقصان در رویکردهای مزبور معرفی می کند. از نگاه او، اگر چه به گفته لوئیس رویکرد هیوم تنها متضمن علت های کافی است و به همین سبب جامع نیست. رویکرد خود لوئیس نیز تنها متضمن علت های لازم است. بنابراین در مظان همین اتهام قرار خواهد داشت. سرانجام نویسنده با تبیین دیدگاه پیچیده جی. ال. مکی، آن را به عنوان دیدگاه مطلوب تر می پذیرد و بر این نکته نیز تاکید می کند که توسل تبیین گرایان یک رویداد خاص به شرطی های خلاف واقع در وصول به شرط های لازم آن، در اغلب موارد اجتناب ناپذیر است، لیکن در چنین مواردی ضروری است که مدلول علت کاملاً مشخص گردد.

کلمات کلیدی:

علیت، شرطی خلاف واقع، نظریه انتظام، هیوم، لوئیس، مکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1007897>

